

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 14. Locus Virgilij expressus è Choërillo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Scholiasies ita exponit, τις χρεία ἐστὶ τῶ πλεον; Hoc qui non viderant, putarant aliquid deesse.

Locus Virgilij expressus è Chæriilo.

CAPVT XIII.

VIDETUR Chærilus non ita contemptus & abiectus poeta fuisse, vt cum haberi voluit Horatius: quamquam & alij, quorum maior est auctoritas, male de eo multo ante Horatium senserant. Sed tamen & hic versus ipsius:

Πῶσαν κοιλᾶνει ρανὶς ὕδατος ἐνδὲλε χείρῃ,
multos magnosque imitatores habuit: & propè ausim dicere, locum quendam optimi maximi poetarum Virgilij ex eo mihi expressum atque effectum videri. Cum enim Chæriili versus quidam legantur, quibus queritur præcipua argumenta scribendorum poematum à vetustis poetis occupata iam esse: eadem etiam in coquestio tertio libro Georgicon apud Virgilium legitur. Chæriili versus hi sunt:

Ἄ μάλιστα, ὅστις ἐλῶ κείνον χρόνον ὕδρῃς αἰοιδῶν
Μισάων δευράπων, ὅτ' ἀκείρεται ἰὼ ἐπὶ λειμῶν.
Νὺν δ' ἴτε πάντα δέδασαι, ἔχουσι ἢ πείρατα τέχνη,
Ἵστασι αἴσῃ δρόμον καταλεπόμεν' ἄδ' ἄ τοι ἔσαι
Πᾶντι παπ' λαίοντα νεοζυγέσ' ἄρμα πηλάσσει.

Virgilij autem hi:
Cetera, qua vacuas tenuissent carmina mentes,
Omnia iam vulgata. Quis aut Eurysthea durum,
Aut illaudati nescit Busiridis aras?
Cui non dictus Hylas puer, aut Latonia Delos,
Hippodame, humerog, Pelops insignis eburno
Acer equis? tentanda via est, qua me quog, possim
Tollere humo, victorog, virum volitare per ora.

X 3 Illud

Mureta
Lectiones
III
28

Illud certè, *Omnia iam vulgata*, profus comparatè ge-
minum est illi, Νῦν δ' ὄτε πᾶντα δέδωκεν.

Enendata multa in oratione Ciceronis pro Archia.

CAPVT XV.

CICERO in oratione pro Archia cum multa
verbis doctrinæ studia commendasset, eaq; ma-
gnam vim ad laudem atque virtutem habere dixisset,
addit postea, etiamsi nihil ex eis aliud quam delecta-
tio peteretur, nihil esse, quo quasi diuertere, & in quo
honestius ac liberalius requiescere fessius grauior-
gotiorum tractatione animus possit. In hac autem re
explicanda verba ipsius hæc sunt: *Quod si non hic tantus
fructus ostenderetur: & si ex his studiis delectatio sola pete-
retur: tamen ut opinor, hanc animaduersionem humanissi-
mam ac liberalissimam iudicaretis.* Sed cum animadu-
ersionis nomen pro certo aliquo studiorum genere nul-
quam neque apud Ciceronem, neq; apud vllum alium
bonum Latinitatis auctorem legatur, Lazarum Ben-
anicum aiunt, cum eam orationem interpretaretur, non
animaduersionem, sed *animi remissionem*, ibi legendum cen-
suisse, qui mihi videtur, quod *animaduersionis* nomen
ei loco non conuenire censuit, rectè ac verè iudicasset
sed in eo peccasse, quod à veterè scriptura nimis lon-
gè recessit. Ego cum eam orationem abhinc triennium
publicè in vrbe interpretarer, vsus sum veterè libro
Fulij Ursini, viri optimi, & hominis eruditissimi: quo
in libro scriptum erat *animaduersionem*. Vnde ego vna
littera detracta scribendum censui, *animi auersionem*.
Auertere enim animum aut cogitationem à re aliqua,
sepe ut notum est, Cicero dicit. Eodem in libro veterè
apertè scriptum erat: *Hæc studia adolescentiam agunt:*
non, ut vulgò, *alunt*. Ferri tamen potest, *alunt*. Sic enim
alibi